

[Ole Espersen]

Vores ordfører er forhindret i at være til stede, så jeg skal gøre rede for socialdemokratiets syn på lovforslaget.

Det skal gøre det muligt for Danmark at ratificere den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. Når lovændringer er nødvendige, er det bl. a., fordi konventionen forpligter til at inddrage nye handlinger inden for de områder, hvor der skal ske udlevering til strafforfølgning i andre lande. Disse handlinger, der inddrages, er strafbare efter den gældende straffelov i Danmark allerede, så derfor behøver vi ikke nogen ændringer i straffeloven, for så vidt angår selve handlingernes karakter.

Derimod er det således, at konventionen forpligter os til enten at udlevere folk, der er sigtet eller tiltalt for disse handlinger, eller til selv at straffe dem. Da man fra dansk side ønsker at tage forbehold over for en udleveringsforpligtelse i tilfælde, hvor det drejer sig om politiske lovovertrædelser, opstår der altså en forpligtelse for os selv til at sørge for afstraffelse, også selv om handlingen eller personen ingen som helst tilknytning har til Danmark. Det kan man ikke efter den gældende lovgivning. Derfor er det nødvendigt at gøre danske domstole og danske myndigheder kompetente til at foretage afstraffelser, og derfor er det nødvendigt at foretage den ændring i straffelovens § 8, som foreslås.

Socialdemokratiet har med tilfredshed bemærket sig, at regeringen ønsker at tage et forbehold over for udlevering i tilfælde af politiske lovovertrædelser. Vi gør det, fordi vi mener, at det er nødvendigt at bevare retten for landet til i helt specielle situationer, som givetvis vil være overordentlig sjældent forekommende, hvis de overhovedet forekommer, selv at bestemme, hvorvidt en udlevering bør ske eller ej. Denne nationale selvbestemmelsesret mener vi at vi af humanitære grunde bør bevare. Det er baggrunden for, at den socialdemokratiske gruppe kan tilslutte sig forslaget til lovændring og konventionens ratifikation med det forbehold, som regeringen giver udtryk for at man vil tage. Det drejer sig her i virkeligheden om en effektivisering af retsstaten. Man kan også sige en effektivisering af den internationale retsstat. Det drejer sig ikke om et greb i middelalderens skraldespand af barbariske straffemetoder, men om at effektivisere retsstaten.

Derfor vil vi meget anbefale, at dette lovforslag vedtages.

Glistrup (FP):

Størsteparten af bemærkningerne til lovforslaget beskæftiger sig med de 4 traktater, som er indgået på dette område i de senere år. Nu kan man selvfølgelig begynde at føle en vis frygt for, at de mange internationale organisationer og de mange overflødige nationale organisationer, vi har, ligefrem skal benytte terroristbølgen til hver for sig at gramse til sig: her skal vi lave en traktat om dit, og her skal vi lave en traktat om dat, for så er det, ligesom vi udfylder en fornuftig funktion. Med det ene forbehold vil jeg sige, at fremskridtspartiet i allerhøjeste grad bakker op bag ved, at man ad traktatvejen forsøger internationalt at bekæmpe terrorismen.

Vi tager kraftigt afstand fra, at hr. Wilhelm i aftes i fjernsynet misbrugte sit kritikerlatent til at begynde at rakke ned på, at landene skal hjælpe hinanden med f. eks. at foretage ransagninger og eftersøgninger, når den terrorisme, der går på tværs af landegrænserne, kommer til at udfolde sig. Vi vil afgjort bakke de i bemærkningerne omtalte traktater op.

Når vi så vender os til selve lovforslagets tekst, angår det altså det tilfælde, hvor der er begået en terroristhandling uden for Danmark, men hvor den, der har begået handlingen, bliver anholdt i Danmark. Det antog hr. Ole Espersen var noget, der sjældent ville forekomme. Jeg er bange for, at med internationaliseringen af terrorismen er det noget, der forholdsvis ofte vil forekomme, og vi kan vel i hvert tilfælde være enige om, at den risiko kan komme til at foreligge, og derfor er det rigtigt af regeringen at tage op til behandling i folketinget, hvad vi skal gøre, når vi har sådan en fange.

Jeg tror, at vi alle sammen her i folketinget sådan nogenlunde kan være enige om, at i langt de fleste af de tilfælde, vi kan forestille os, vil det være lykkeligt for Danmark, hvis vi kan udlevere den pågældende til retsforfølgning i et andet land. Hvis f. eks. Luft-hansaen i oktober måned ikke var landet i Mogadiscio, men i stedet i Billund eller et andet sted i Danmark, så ville det ganske givet være lykkeligst for Danmark at udleve-